РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА РАТИФИЦИРАНЕ НА СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ПЕЧАЛБИТЕ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Член единствен. Ратифицира Спогодбата между Република България и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и печалбите от прехвърляне на имущество, подписана на 26 март 2015 г. в София.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …… 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА РАТИФИЦИРАНЕ НА СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ПЕЧАЛБИТЕ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

На 26 март 2015 г. в София бе подписана нова Спогодба между Република България и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и печалбите от прехвърляне на имущество (СИДДО).

Между Република България и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия към настоящия момент действа Спогодба между правителството на Народна република България и правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и печалбите от прехвърляне на имущество.

Този международен договор, обаче, е подписан през 1987 г., когато икономическите отношения между двете държави са били коренно различни. В него липсва адекватна на сегашните икономически условия правна регламентация на данъчните отношения между двете държави, което води до ограничено прилагане на спогодбата и до невъзможност съответната държава да води ефективна борба с предотвратяване на заобикалянето на данъчно облагане, укриването на данъци и данъчните измами. Затова в новата СИДДО бяха договорени клаузи, съответстващи на последните тенденции в областта на данъчното облагане за обмен на информация, за предотвратяване на заобикалянето на данъчното облагане и за регламентиране на отношенията между свързани предприятия.

Подписаната нова СИДДО с Обединеното кралство след ратифицирането и влизането й в сила ще има следните благоприятни последици:

- актуална и ефективна СИДДО, която балансирано и в максимална степен защитава по равнопоставен начин интересите на двете държави;

- развитие и обогатяване на българската договорна практика по СИДДО чрез предоговаряне на най-приложимите български СИДДО с благоприятни за българската държава разрешения; това дава все по-силни позиции на Република България при планираното предоговаряне на СИДДО с други европейски държави.

Подписаната нова СИДДО ще бъде ефективен инструмент за регулиране по най-благоприятен и взаимноизгоден начин на всички въпроси между Република България и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в областта на международното двойно данъчно облагане. Тя ще съдейства за укрепване и стимулиране на икономическото и всяко друго сътрудничество между двете държави във взаимен интерес.

Спогодбата подлежи на ратифициране от Народното събрание със закон на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ

ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ПЕЧАЛБИТЕ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Република България и
Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия

Желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и печалбите от прехвърляне на имущество

се договориха следното:

ГЛАВА ПЪРВА
ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1
Обхват по отношение на лицата

Тазн Спогодба се прнлага спрямо лнца, конто са местнн лнца на едната нлн на двете договарящи държавн.

Член 2
Данъци, за които се прилага Спогодбата

1. Тазн Спогодба се прилага за данъцн върху доходнте н печалбнте от прехвърляне на имущество, налаганн от едната договаряща държава, от нейнн политнческн подразделения нлн органн на местната власт, независнмо от начина, по който се събнрат.

2. За данъцн върху доходнте н печалбнте от прехвърляне на нмущество се счнтат вснчки данъцн, наложенн върху общия доход илн върху елементн от дохода, включително н данъцнте върху приходнте от прехвърлянето на движимо н недвнжимо нмущество.

3. Съществуващнте данъцн, спрямо конто се прилага Спогодбата, са:

а) в България:

(i) данъкът върху дохода на фнзнческите лнца;
(ii) корпоратнвннят подоходен данък;
(нарнчанн по-нататък „българскн данък");

б) в Обединеното кралство:

(i) данъкът върху дохода;
(ii) данъкът върху корпорацннте; н
(iii) данъкът върху печалбн от прехвърляне на нмущество;
(нарнчанн по-нататък „данък на Обединеното кралство").

4. Спогодбата се прнлага н за вснчкн ндентнчни нлн подобнн по същество данъци, които се налагат след датата на подпнсване на Спогодбата, в допълненне нлн вместо съществуващнте данъцн. Компетентнните органи на договарящите държавн взаимно се уведомяват за всякаквн значимн промени, нзвършенн в технпте данъчнн законодателства.

ГЛАВА ВТОРА
ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3
Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът „България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът „Обединено кралство" означава Великобритания и Северна Ирландия, включително всяка област извън териториалното море на Обединеното кралство, определена съгласно законите му относно континенталния шелф и в съответствие с международното право като област, в пределите на която могат да бъдат упражнявани правата на Обединеното кралство във връзка с морското дъно и подпочвеното пространство и техните природни богатства;

в) термините „едната договаряща държава" и „другата договаряща държава" означават България или Обединеното кралство според изискванията на контекста;

г) терминът „лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение на лица;

д) терминът „дружество" означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за данъчни цели;

е) терминът „предприятие" се отнася до осъществяването на всякаква стопанска дейност;

ж) термините „предприятие на едната договаряща държава" и „предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът „международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно превозно средство, освен когато корабът, самолетът или превозното

средство се експлоатират единствено между места в едната договаряща държава от предприятие, което не е местно лице на тази държава;

и) терминът „компетентен орган" означава:

(i) в България, министърът на финансите или упълномощен представител;

(ii) в Обединеното кралство, комисарите от Службата по приходи и митници на Нейно Величество или техен упълномощен представител;

к) терминът „национално лице" означава:

(i) по отношение на България, всяко физическо лице, притежаващо българско гражданство и всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащите закони в България;

(ii) по отношение на Обединеното кралство, всеки британски гражданин или всеки британски поданик, който не притежава гражданството на някоя друга държава или територия от Британската общност, при условие че има право на пребиваване в Обединеното кралство и всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащите закони в Обединеното кралство;

л) терминът „стопанска дейност" включва осъществяването на професионални услуги и на други дейности с независим характер;

м) терминът „пенсионна схема" означава всеки план, схема, фонд, фондация, тръст или друго споразумение, създадено в едната договаряща държава, което:

(i) е освободено в общия случай от данъчно облагане върху доходите съгласно законите на тази държава, и

(ii) функционира основно за да администрира или предоставя пенсии или облаги при пенсиониране или за да придобива доход за целите на едно или повече такива споразумения.

2. При прилагането на разпоредбите на Спогодбата от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея има значението, което му придава към момента

на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго; всяко значение съгласно приложимите данъчни закони на тази държава ще има предимство спрямо значението, дадено на термина в други закони на тази държава

Член 4
Местно лице

1. За целите на тази Спогодба терминът „местно лице" на едната договаряща държава означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея на основание своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи или печалби от прехвърляне на имущество от източници в тази държава.

2. Терминът „местно лице на едната договаряща държава" включва:

а) пенсионна схема, учредена в тази държава; и

б) организация, която е учредена и функционира изключително за религиозни, благотворителни, научни, културни или образователни цели (или за повече от една от тези цели) и която е местно лице на тази държава съгласно нейните закони, независимо дали целият или част от нейния доход или печалби могат да бъдат освободени от облагане с данък съгласно националното законодателство на тази държава.

3. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1, едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

4. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държавите ще положат усилия чрез взаимно споразумение да определят договарящата държава, на която това лице ще се счита за местно лице за целите на тази Спогодба. При липса на взаимно споразумение между компетентните органи на договарящите държави, лицето няма да се счита за местно лице на нито една от договарящите държави за целите на ползване на каквито и да е облекчения, предвидени в Спогодба, с изключение на тези, посочени в чл. 21, 23, и 24.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба, терминът „място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът „място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;
б) клон;
в) офис;
г) фабрика;
д) работилница; и
е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за проучване или добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако продължават повече от дванадесет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът „място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място единствено с цел покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържането на определено място единствено с цел осъществяването на което и да е съчетанне от посочените в букви от а) до д) дейности, при положение че цялостната дейност на определеното място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, спрямо когото се прилага ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, което това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на това лице не са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва стопанска дейност в тази държава чрез брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че тези лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА ТРЕТА
ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ПЕЧАЛБИТЕ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Член 6
Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.
2. Терминът „недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имущество, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвано в селското и горското стопанство, права, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползване на недвижимо имущество, както и права върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от прякото ползване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7
Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието не извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако

беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновената покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи на доходи или печалби от прехвърляне на имущество, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8
Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни превозни средства в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9
Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато едната договаряща държава включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави, при необходимост, ще се консултират един друг.

Член 10
Дивиденти

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, дивиденти, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава:

а) могат също така да бъдат облагани с данък в тази държава и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако бенефициентът на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

(i) 5% от брутната сума на дивидентите, освен в случаите на буква а), точка (ii);

(ii) 15% от брутната сума на дивидентите, когато тези дивиденти са платени от доходи (включително и печалби), придобити пряко или непряко от недвижимо имущество по смисъла на чл. 6 от инвестиционно образувание, което разпределя ежегодно по-голямата част от тези доходи и чиито доходи от такова недвижимо имущество са освободени от облагане с данък;

б) независимо от разпоредбите на буква а) са освободени от облагане с данък в тази държава, ако бенефициентът на дивидентите е:

(i) дружество, което е местно лице на другата договаряща държава (с изключение на случаите, когато дивидентите са платени от инвестиционно образувание, както е посочено в буква а), точка (ii)); или

(ii) пенсионна схема.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Разпоредбите на ал. 2 не се прилагат в случай на дивидент, който представлява скрито разпределение на печалбата съгласно действащите закони в България.

4. Терминът „дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и всичко друго, което се третира като доход от акции съгласно данъчните закони на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако бенефициентът на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7

6. Когато дружество, местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност, намиращо се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, възникващи в тази друга държава.

7. Не се предоставя облекчение съгласно този член, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от издаването или прехвърлянето на акциите или други права, по отношение на които се изплащат дивидентите, е облагодетелстване от този член посредством такова издаване или прехвърляне.

Член 11
Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато бенефициентът на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава, доколкото тези лихви са платени:

а) по отношение на дълг, възникващ в резултат на продажба на кредит на всяко оборудване, стоки или услуги;

б) по всеки заем от какъвто и да е вид, предоставен от финансова институция;

в) на пенсионна схема;

г) на правителството на тази друга държава, на нейно политическо подразделение или орган на местната власт или на Централната банка на тази друга държава, или

д) между дружества, когато едното дружество притежава пряко най-малко 10 процента от капитала на другото дружество за най-малко една година преди плащането на лихвите или когато и двете дружества са притежавани от трето дружество, което притежава пряко най-малко 10 процента от капитала на двете горепосочени дружества за най-малко една година преди плащането на лихвите.

4. Терминът „лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове или облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член. Терминът не включва доходи, които се считат за дивиденти съгласно разпоредбите на чл. 10.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако бенефициентът на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато, поради особените взаимоотношения между платеца и бенефициента или между тях двамата и някое друго лице, сумата на платените лихви надвишава, независимо от причината, сумата, която би била договорена между платеца и бенефициента при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума на плащанията се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

8. Не се предоставя облекчение съгласно този член, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на вземанията за дълг, по отношение на които се изплащат лихвите, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 12
Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива авторски и лицензионни възнаграждения могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато бенефициентът на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът „авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако бенефициентът на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, посредством разположено там място на стопанска дейност, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, с което правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и бенефициента или между тях двамата и някое друго лице сумата на платените авторски и лицензионни възнаграждения надвишава, независимо от причината, сумата, която би била договорена между платеца и бенефициента при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната посочена сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

7. Не се предоставя облекчение съгласно този член, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, по отношение на които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърлянето на акции, различни от акции, които се търгуват редовно и в значителен обем на фондова борса, или на сравними дялове, повече от 50% от стойността на които се състои пряко или непряко от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите, получени от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на тази държава или на движимо имущество, свързано с използването на такива кораби, самолети или превозни средства, се облагат с данък само в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 5, едната договаряща държава може, съобразно нейното законодателство, да обложи с данък печалбите, получени от физическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава, от прехвърлянето на акции или други права в дружество, което е местно лице на първата посочена държава, ако:

а) то е било местно лице на първата посочена държава поне пет години в рамките на десетгодишния период, предхождащ датата, на която то е станало местно лице на другата договаряща държава;

б) прехвърлянето се осъществява в рамките на три години от момента, в който то е станало местно лице на тази друга договаряща държава, и

в) в момента, в който то престане да бъде местно лице на първата посочена държава, то притежава акции или други права, които представляват най-малко 10 процента от капитала на дружеството.

Член 14

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17 и 18, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по такъв начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава въз основа на положен труд на борда на кораб, самолет или шосейно превозно средство, използвани в международния транспорт (различен от този, положен на борда на кораб, самолет или шосейно превозно средство, използвани единствено в другата договаряща държава), се облага с данък само в първата посочена държава.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на съвет на директорите или на всеки подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16
Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио-, или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

Член 17
Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 18, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава. Въпреки това, когато такива пенсии и други подобни възнаграждения, възникващи в другата договаряща държава, не се облагат с данък в първата посочена държава, тази друга договаряща държава може да обложи с данък такива доходи.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, пенсии и други подобни плащания, извършени на основание обществена схема, която е част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1, еднократно плащане, получено от пенсионна схема, установена в едната договаряща държава, и действително притежавано от местно лице на другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава.

Член 18
Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, изплатени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите

и подлежи на облагане с данък в тази държава върху такива заплати, надници и други подобни възнаграждения.

2. а) Независимо от разпоредбите на ал. 1, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива пенсии и други подобни възнаграждения, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 14, 15, 16 и 17 се прилагат по отношение на заплати, надници, пенсии и други подобни възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществявана от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган местна власт.

Член 19
Студенти

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава, местно лице на другата договаряща държава и който пребивава в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за целите на своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че тези плащания възникват от източници извън тази държава.

Член 20
Други доходи

1. Елементи от доход, притежавани от местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, когато определен доход е изплатен на местно лице на едната договаряща държава от доходи, получени от попечители или лични представители, управляващи имуществото на починали лица и тези попечители или лични представители са местни лица на другата договаряща държава, този определен доход се счита за възникнал от същите източници и в същите размери както дохода, получен от попечителите или личните представители, от който е изплатена тази сума.

Всеки данък, платен от попечителите или личните представители във връзка с дохода, изплатен на бенефициента, се третира по същия начин, както ако е бил платен от самия бенефициент.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доход, различен от доход от недвижимо имущество, определен в ал. 2 на чл. 6, когато бенефициентът на такъв доход, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност и правото или собствеността, във връзка с които се изплаща дохода, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

4. Когато поради особените взаимоотношения между местното лице, посочено в ал. 1, и някое друго лице или между тях двамата и някое трето лице, сумата на дохода, посочен в тази алинея, надвишава сумата (ако има такава), която би била договорена между тях при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума на дохода ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

5. Не се предоставя облекчение съгласно този член, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, по отношение на които се изплаща дохода, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА
МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 21
Премахване на двойното данъчно облагане

1. В България двойното данъчно облагане се премахва както следва:

а) Когато местно лице на България получава доходи, които, в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, могат да се облагат с данък в Обединеното кралство, България ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите или печалбите от прехвърляне на имущество, платен в Обединеното кралство. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислима към тези доходи, които могат да бъдат обложени с данък в Обединеното кралство.

б) Когато, в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба, полученият доход от местно лице на България е освободен от облагане с данък в България, независимо от това България при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход.

2. Като се имат предвид разпоредбите на законодателството на Обединеното кралство във връзка с приспадането, под формата на кредит от данъка на Обединеното кралство, на данък, плащан извън територията на Обединеното кралство, или, според случая, във връзка с освобождаването от данъка на Обединеното кралство на дивиденти, произхождащи извън територията на Обединеното кралство, или на печалби от място на стопанска дейност, намиращо се извън територията на Обединеното кралство (които няма да засегнат основния принцип на тази алинея):

а) българският данък, който се плаща съгласно законите на България и в съответствие с тази Спогодба пряко или чрез приспадане от печалби, доходи или облагаеми печалби от прехвърляне на имущество от източници в България (като се изключи, в случай на дивиденти, данъкът, който се плаща върху печалбите, от които се изплащат дивидентите), се допуска като кредит срещу всеки данък на Обединеното кралство, изчислен спрямо същите печалби, доходи или облагаеми печалби от прехвърляне на имущество, спрямо които е изчислен българският данък;

б) дивиденти, които са платени от дружество, което е местно лице на България, на дружество, което е местно лице на Обединеното кралство, се

освобождават от облагане с данъка на Обединеното кралство, когато са изпълнени условията за освобождаване съгласно законодателството на Обединеното кралство;

в) печалбите на място на стопанска дейност в България на дружество, което е местно лице на Обединеното кралство, се освобождават от облагане с данък на Обединеното кралство, когато освобождаването е приложимо и са изпълнени условията за освобождаване съгласно законодателството на Обединеното кралство;

г) в случай на дивиденти, които не са освободени от облагане с данък съгласно буква б) и които са изплатени от дружество, което е местно лице на България, на дружество, което е местно лице на Обединеното кралство, и което контролира пряко или непряко най-малко 10 процента от правото на глас в дружеството, изплащащо дивидентите, при кредита, посочен в буква а), се отчита също и българският данък, който е платим от дружеството във връзка с неговите печалби, от които са изплатени тези дивиденти.

3. За целите на ал. 1 и 2, печалби, доходи и печалби от прехвърляне на имущество, притежавани от местно лице на едната договаряща държава, които могат да се облагат в другата договаряща държава в съответствие с тази Спогодба, се счита, че произхождат от източници в тази друга държава.

Член 22

Ограничаване на облекченията

Когато, съгласно която и да е разпоредба на тази Спогодба, доходи или печалби от прехвърляне на имущество са освободени от данък в едната договаряща държава, и в съответствие с действащото законодателство на другата договаряща държава едно лице, във връзка с тези доходи или печалби от прехвърляне на имущество, подлежи на данъчно облагане по отношение на сумата, която е преведена или получена в тази друга държава, а не по отношение на цялата сума на тези доходи или печалби от прехвърляне на имущество, то тогава облекченията, които се предоставят по тази Спогодба в първата посочена държава, се прилагат само по отношение на тази част от доходите или печалбите от прехвърляне на имущество, която се облага с данък в другата държава.

ГЛАВА ПЕТА
СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23
Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързано с него задължение, което е различно или по-обременително от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално във връзка със статута им на местно лице, националните лица на тази друга държава.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 или 8 на член 11, ал. 6 или 7 на член 12 или ал. 4 или 5 на член 20, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на първото посочено местно лице, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, капиталът на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да подлежат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Нищо, съдържащо се в този член, няма да се разглежда като задължаващо която и да е от договарящите държави да предоставя на физически лица, които не са местни лица на тази държава, лични отстъпки, облекчения и намаления за целите на данъчното облагане, които се предоставят на физически лица, които са нейни местни лица, или на нейни национални лица.

Член 24
Процедура по взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му попада в обхвата на ал. 1 на член 23, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед избягване на данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25
Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която може да се предвиди, че е от значение за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или за администрирането или привеждането в изпълнение на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава и ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, както и с надзора на посочените по-горе. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното, информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентните органи на предоставящата държава разрешат такава употреба.

3. В никакъв случай разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайната административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите способи за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от ал. 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма вътрешен интерес от такава информация.

5. В никакъв случай разпоредбите на ал. 3 няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация единствено поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или

фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участието на собственик в определено лице.

Член 26

Съдействие при събиране на данъци

1. Договарящите държави взаимно си предоставят съдействие при събиране на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.

2. Терминът „публично вземане", използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави, техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или на всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събирането или обезпечаването, свързани с тази сума.

3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение съгласно законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да осуети неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както, ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава.

4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на предприемане на действия по обезпечаването от компетентния орган на другата договаряща държава. Тази друга държава предприема обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, както, ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на прилагането на такива мерки публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да осуети неговото събиране.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограниченията на давностните срокове и не се ползва с привилегиите, предвидени за публични вземания по законите на тази държава, поради своя характер на такова. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегиите, предвидени за това публично вземане по законите на другата договаряща държава.

6. Действия, свързани със съществуването, валидността или сумата на публично вземане на едната договаряща държава, няма да се предприемат пред съд или административен орган на другата договаряща държава.

7. Когато във всеки един момент след отправяне на молба по ал. 3 или 4 от едната договаряща държава и преди другата договаряща държава да събере и преведе съответното публично вземане на първата посочена държава, съответното публично вземане престава да бъде:

а) в случаите на молба по ал. 3, публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което към този момент не може да осуети неговото събиране по законите на тази държава, или

б) в случаите на молба по ал. 4, публично вземане на първата посочена държава по отношение на което тази държава съгласно своето законодателство може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране,

компетентният орган на първата посочена държава незабавно уведомява компетентния орган на другата държава за този факт и, по избор на другата държава, първата посочена държава ще спре или оттегли молбата си.

8. В никакъв случай разпоредбите на този член няма да се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на обществения ред;

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване според случая, които съществуват по нейните закони или според административната ѝ практика;

г) да предоставя съдействие в онези случаи, когато административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава;

д) да предоставя съдействие, ако тази държава счита, че данъците, по отношение на които е поискано това съдействие, са наложени в несъответствие с общоприетите данъчни принципи.

Член 27

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съгласно общите принципи на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА ШЕСТА
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Влизане в сила

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми другата по дипломатически път, че са изпълнени процедурите на нейното законодателство за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на по-късното от тези уведомления и действа от този момент нататък:

а) в България:

(i) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;

(ii) по отношение на други данъци за данъчни години, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;

б) в Обединеното кралство:

(i) по отношение на данъка върху дохода и данъка върху печалбите от прехвърляне на имущество за всяка данъчна година, започваща на или след 6 април на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;

(ii) по отношение на данъка върху корпорациите за всяка финансова година, започваща на или след 1 април на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;

(iii) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила.

2. Независимо от ал. 1, разпоредбите на чл. 24 (Процедура по взаимно споразумение), чл. 25 (Обмен на информация) и чл. 26 (Съдействие при събиране на данъци) действат от датата на влизането в сила на тази Спогодба, без оглед на данъчния период, за който се отнася въпросът.

3. Спогодбата между правителството на Народна република България и правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и печалбите от прехвърляне на имущество, подписана в Лондон на 16 септември 1987 г. (предишната Спогодба), престава да действа спрямо всякакви данъци от датата, на която тази Спогодба започва да действа по отношение на тези данъци в съответствие с разпоредбите на ал. 1 на този член, и прекратява своето действие на последната такава дата.

4. Независимо от влизането в сила на тази Спогодба, физическо лице, което има право на облекченията, предвидени в чл. 20 (Преподаватели и други) от предишната Спогодба по време на влизане в сила на тази Спогодба, ще продължи да ползва тези облекчения до този момент, в който физическото лице престане да има право на такива облекчения, ако предишната Спогодба беше останала в сила.

Член 29
Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила, докато действието ѝ не бъде прекратено от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на тази Спогодба по дипломатически път, като изпрати уведомление за прекратяване най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година, започваща след изтичането на пет години от датата на влизане в сила на тази Спогодба.

2. В такъв случай тази Спогодба престава да действа:

а) в България:
(i) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението;

(ii) по отношение на други данъци, за данъчни години, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението;

б) в Обединеното кралство:

(i) по отношение на данъка върху дохода и данъка върху печалбите от прехвърляне на имущество, за всяка данъчна година, започваща на или след 6 април на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението;

(ii) по отношение на данък върху корпорациите, за всяка фннансова година, започваща на илн след 1 април на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението;

(iii) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО, долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази Спогодба.

Съставена в два оригинални екземпляра в София... на 26. март. 2015 г. на български и английски език, като двата текста имат еднаква сила.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

ЗА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ: